

Vypraveno

dne 30. 7. 2015

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 30. 7. 2015
podpis:

V Praze dne 8. července 2015
Č.j.: MV-64663-4VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0476 r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan nar. 1 Dzharkov - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem 4, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 31. 3. 2015, č.j.: VS-3116/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Je státním občanem Ukrajiny a v České republice mu byl povolen trvalý pobyt ode dne 20. 2. 2007.

Žadatel je od roku 2002 ženatý se státní občankou Ukrajiny, z manželství se dne 14. 11. 2002 narodila dcera , státní občanka Ukrajiny. Rodina žadatele žije ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu. Manželce žadatele i jejich nezletilé dceři byla na základě jejich žádosti vystavena Ministerstvem vnitra dne 11. 5. 2015 Listina o udělení státního občanství České republiky, která byla dne 12. 5. 2015 odeslána Městskému úřadu Praha 4.

II.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1998. Po většinu svého pobytu zde podniká zejména v oblasti „přípravné a dokončovací stavební práce“, od srpna 2014 rovněž v oblasti „silniční motorová doprava – osobní provozovaná vozidla určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče“.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců na území České republiky.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadatelí splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 31. 3. 2015 žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad.

Rozkladem jmenovaný nepopírá, že se dopustil porušení právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, nicméně namítá, že Ministerstvo vnitra závažné porušení jeho povinností v této oblasti spatřuje v jediné skutečnosti, a to, že platil pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) se zpožděním. Žadatel k tomu uvádí, že již v řízení o žádosti v I. stupni uvedl, že byl bez práce a z důvodů zdravotních problémů i bez finančních prostředků. Dále zdůrazňuje, že dlužné částky na pojistném, a s tím související penále, uhradil. Uvedené skutečnosti a fakt, že v České republice žije již od roku 1998 a nikdy nebyl zátěží pro sociální systém České republiky, vnímá za okolnosti hodné zvláštního zřetele, a proto žádá o prominutí nesplněné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Současně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j.: As 51/2007 – 105, ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 2 As 31/2005 a Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. 80 (2) ohledně kritérií posuzování výše citované zákonné podmínky, zákazu libovůle správního orgánu v rozšiřování podmínek zákonem o státním občanství neuvedených či na respektování požadavků na výkon správního uvážení.

Jako přílohu k rozkladu žadatel doložil potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) ke dni 8. 4. 2015, pokladní stvrzenku VZP ze dne 8. 4. 2015 na příjem částky 1.800 Kč a vyúčtování pojistného VZP na veřejné zdravotní pojištění ze stejného data za období od 1. 1. 2014 do 8. 4. 2015.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 4 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ze strany žadatele, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců na území České republiky.

K podaným námitkám žadatele v rozkladu ministr vnitra odkazuje, vzhledem k tomu, že žadatel v něm neuvádí žádné nové skutečnosti oproti skutkovým zjištěním, na nichž je založeno napadené rozhodnutí, na odůvodnění uvedeného prvostupňového rozhodnutí, se kterým se v plném rozsahu ztotožňuje.

Žadatelovo porušování povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění bylo důvodně kvalifikováno za závažné, pokud žadatel platil pojistné nikoli jen opožděně, jak žadatel v rozkladu uvádí, ale opakovaně se zpožděním v rozmezí několika let, konkrétně v období března 2007 – prosince 2013 a znovu od září do listopadu 2014, přičemž v některých obdobích platby pojistného ignoroval zcela. Dlužné částky v důsledku způsobu jeho platební povinnosti nebyly zanedbatelné, nejvyšší dosáhly částky 26.336,- Kč. Pokud se žadatel hájí tím, že dluh vyrovnal, není možné přehlédnout, že část dluhu na penále zanikla jen z té příčiny, že mu byla VZP prominuta. Podle připojeného vyúčtování pojistného VZP k rozkladu dále vyplynulo, že žadatel ve svém jednání nadále pokračoval, když mu nově vznikaly nedoplatky pojistného za měsíce listopad a prosinec 2014, a dále za první dva měsíce roku 2015, které plně vyrovnal až v březnu 2015.

Opakuje-li žadatel i v rozkladu, že jeho zdravotní stav a s tím spojený nedostatek financí způsobil porušování jeho povinností, ministr vnitra nemůže toto tvrzení brát na zřetel, pokud žadatel své tvrzení ničím neprokázal, zvláště pak, když nedostatek jeho platební morálky se projevil ještě před tvrzeným úrazem v roce 2009, tak i v letech následujících, naposledy v r. 2015, jak je popsáno shora.

Přestože žadatel pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění v rámci správního řízení o žádosti již napravil, ministr vnitra v tom však nespátřuje důvod hodný zvláštního zřetele k prominutí nesplněné podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, a to s ohledem na relativně krátkou dobu, kdy bylo toto pochybení napraveno. Skutečnost, že v porušování svých povinností pokračoval žadatel i v průběhu tohoto správního řízení, jen dokresluje důvodnost obavy, že ve svém jednání bude pokračovat i v budoucnu. Proto se ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 31. 3. 2015, č.j.: VS-3116/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

